ſurdus et mut⁹ ſubito cecidit p̄ t̄
terram ante feretrū et cepit cla
mare dicenſ. Bene uenisti ſerue
dī. tuuſ enī aduent⁹ me ſaluauit
et tibi ſeruire deſidero omīb die
buſ uite mee. Et eleuanſ ſe appre
hendit unū de burdonib q̄ por
tabant feretrū. et ſan̄ factuſ eſt
homo ille ex illa hora. Peccatū
autem hominiſ illiuſ tale erat
Hic amabat alteriuſ uxorē et uo
lenſ adulterare cū illa nō potuit
Cūq; mortua eſſet et poſita in
monumento. ille iuit et uiola
uit ſepulcrū eī. Et ſtatī obmutu
it et ſurd⁹ factuſ eſt. et obligatuſ
eſt in loco illo anniſ quadragin
ta. Tūc exeunteſ om̄s de ciuitate
antiochia ſuſceperunt corp⁹ ſcī
ſymeoniſ pluſ quā aurum et ar
gentū. cū pſalmiſ et ymniſ et can
deliſ et lampadib portanteſ in
ecclām maiorē. et inde ſtatuerūt
in aliam eccliam que uocat̄ peni
tentia. Multo aute plur— eſ uir
tuteſ ad ſepulcrū illiuſ dn̄s opat̄
q̄m in uita ſua opat̄ ſit. Et ille ho
mo q̄ ibi ſan̄ effectuſ eſt. deſerui
uit uſq; in diem mortiſ ſue. Multi
itaq; obtulerunt ep̄o antiocheno p̄
depoſcendiſ reliq̄iſ de corpore eiuſ
Sȝ ipſe iuſ iurandū nemini dedit
Ego humiliſ et peccator antoni.
in q̄ntū potui lectionem hanc bre
uiter expoſui. Beat⁹ au eſt q̄ hab̄
illā in libro ſuo ſcp̄tā. Et q̄ com
memorationē eī fecerit mercedē
ab altiſſimo recipiet. cui eſt honor
et glīa et poteſtaſ p omīa. s. s. Amē

/p̄ceſ

Explicit uita ſcī Symeonis monachi. q̄ in columpniſ ſtetit.

Incipit paſſio ſancti Luci ani MARTIRIS;

Tempore illo ſub nero
ne imperatore cū ſe
uiſſima pſecutio adū
ſuſ xp̄ianoſ inualuiſſet
ut eoꝝ merito nos
coronarent̄ et exem
pliſ. Igit̄ iulian̄ ce
ſar p omīs p̄uinciaſ examinandi cau
ſa pditoreſ conſtituit ut ſi q̄ſ xp̄ianū
audiret aduenīſſe omīmodiſ impe
ratori nō tarduſ renunciator exiſte
ret. Eodem itaq; tempore beatus
uir ſcs lucian̄ ab urbe roma egreſ
ſuſ dn̄o inſpirante a ſcō petro duce
tuſ belloacoꝝ oppidū. cuiuſ deuotuſ
aduenit gentibuſ p̄dicanſ fidem
dn̄i nr̄i ihu xp̄i. Nos itaq; q̄ ſc̄īm
noſtriſ uel tormenta iam ſuperaſtiſ
hec nobiſ ſit gr̄a qd̄ reliquoꝝ paſ
ſioneſ ſufferre poſſitiſ. Vos uero
qui hec auditiſ uel legitiſ credite
nobiſ q̄m omīa poſſibilia ſunt cre
dentib. Obſecro itaq; uoſ q̄ xp̄iani ſit
ut intelligant quanta ſit gr̄a ſc̄īm
relinquere et ſcōꝝ adherere ueſtig
iſ. Nos uero maior expectat ſaluſ qui
auditiſ et legitiſ uel creditiſ poſſe
implere dn̄m in ſcīſ ſuiſ q̄ ſcripta
ſunt. Percipite itaq; luciani m̄ris paſ
ſionem ſcriptiſ qualiter ſe xp̄o to
tiſ uiribuſ cōmendauerit. Cū eſſet
ſp̄u ſcō replet̄ xp̄ianā diligenſ ſapien
tiam fideq; pfectam abſtinenſ ſe
ab omī iniquitate biſ in ebdoma
da edenſ alio nō ueſcebatur cibo
niſi pane et aq̄. In quadrageſi
me itaq; dieb oleribuſ tm̄ utteba
tur herbaꝝ. Tantaq; circa eū creſ
cebat ſc̄itaſ ut uirtute opū ſuoꝝ
ſepe cū angeliſ habitaret in ſp̄u
Preſbiter itaq; ad ep̄i honorē di
rectuſ eſt a dn̄o ſcs atq; uenera
biliſ lucian̄ ab urbe roma ut pe
netraret regioneſ galliaꝝ predica
re ibi uerbum xp̄i qd̄ erat indut̄

exp̄lic uita ſcī ſymeonis m̄.

paſſio ſcī luciani m̄r

ut homines ab idolis manufactis re
cederent et unum creatorem celi et terre
conditorem adorarent scilicet ut unum
patrem deum invocarent invisibilem et
confiterentur unigenitum filium eius dominum ih
esum xpistum et spiritum sanctum. Cumque hoc iu
lianus nequissimus cesar audisset qui etiam
decreta principum acceperat ut xpistiani
qui deis deorumque effigies immolare no
luissent capitali sententia punirentur.
Ipse autem dux iulianus precepit pu
eris suis ut sanctum lucianum presbiterum inqui
rerent et eum propter huiuscemodi fidem
interficerent. Accepto itaque consilio
egressi ex urbe roma post sanctum dei lu
cianum in gallia eum docentem populum in
venerunt in oppido belloachorum que ci
vitas in adventu neronis a roma
nis constructa fuerat secundo anno im
perii eius. Sanctus itaque lucianus intellexit
in spiritu quod persecutio circa eum fuisset
admissa in sexto sabbato quem lati
ni ianuarium nuncupant. Sexto i
taque idus ianuarii mensis persecu
tores cum sunt consecuti. Cumque eos sanctus
lucianus eminus aspexisset ait. Gratias
ago tibi domine ihesu xpiste redemptor mun
di qui me ad titulum dignitatis voca
re dignatus es. Cepitque vir extra urbem
in obviam suis persecutoribus ibique a do
mino ei collatum est consilium indeficiens.
Iam vero pueros eius nomine maximi
anum et iulianum interfecerant impius
simi persecutores ipsumque persequentes
quarto miliario ab urbe roma
belloacensium in monte super amne
stantem repererunt et sic eum allocun
tur dicentes. Tu es lucianus qui sedu
cis populum ne sacratissimus immolet
diis et deos omnipotentissimos non
adorent. Sanctus lucianus dixit. Ergo
sum qui eos de tenebris ad lucem
novo et a via erroris ad viam verita
tis xpisto auxiliante perducere persever
o. Tunc responderunt ei ministri

dicentes. Ergo tuum nomen nobis
narra quis diceris. Sanctus lucianus
respondit. A parentibus lucius vocor
sed tamen in baptismo fidei lucianus
xpistianus effici merui. Tunc sevissimi
ministri dixerunt. Hoc est quod lo
cuti sumus. nefas esse nam et loque
la tua seductorem te esse ostendit.
Sanctus lucianus respondit. Quod ego
loquor neque aure percipitis nec cor
apponitis sed ceci estis sicut et prin
ceps vester iulianus a quo directi es
tis. Tunc ministri furore repleti
ut eis preceptum fuerat compre
henderunt eum. Sed cum ab ip
sis comprehensus fuisset nec mi
nis nec tormentis sibi met illatis
territus constanter beatus lucia
nus xpisti nomen confitebatur. Unus
vero ex ipsis evaginato gladio
cervicem iam parata amputavit
caput eius. Et facta est vox ad eum
dicens de celo. Beate famule me
us luciane qui propter nomen me
um sanguinem tuum effudisti
in terram veni ad me. Suscipiet
te in celestibus in iherusalem cum
palma martyrii. Qui complens
agonem suum tertia diei hora
coronari meruit a domino. Eo tem
pore pagani erant loci illius cul
tores. Viri itaque ex ipsis misericor
dia moti sepelierunt sanctum lucianum
in monumento novo ut superius
dictum est quasi miliario ab ur
be civitatis. Tunc eorum qui eum
sepeliebant aperti sunt nares et
tetigerunt eos aromata angelo
rum. Ipsi vero dixerunt ad invi
cem. Quid nam vult hoc esse.
Talem enim odorem a puericia
nostra numquam percepimus.
Ipsis autem inter se colloquentibus
odor divinus eos satiabat. Tunc
prostrati in terra dicebant. Credi

tu̅ et noſ unu̅ d̅m que̅ homo iſte
credebat· q̅a d̅s deoꝝ eſt. Et conu̅ſi
ſunt eadem hora numero q̅ſi quin
genti uiri· gr̅as agenteſ deo· Iam
itaq; reliquerant credenteſ ꝑ eum
in gallijſ quaſi duodecim milia ui
roꝝ abſq; mulierib᷒· Et edificaue
runt templu̅ nouu̅ ubi egri ſa
nant̅ multi ceci lumen accipiunt
muti eloquentia̅· ſurdi auditu̅·
claudi recipiunt greſſu̅· Mire
pulcritudiniſ d̅ns ſibi talem ele
git martyre̅ que̅ ꝓbauit in fide;
q̅ a ꝑſequentib; martyrizat̅ et a
d̅no coronat̅· Ab urbe roma egreſ
in gallijſ ciuitatem magna ꝑdicat̅
agminib; ꝑploꝝ. O q̅ beatu̅ uiru̅
iuſtum· caſtu̅· ſc̅m que̅ habraam
leu̅ excepit in gremio angeli gra
tulantur· merita illiuſ centuplican
tur a d̅no et lapidib; ꝑcioſiſ a d̅no
uictor eſt coronat̅· Quia ſicut au
rum et argentu̅ igne examinat̅
ſic d̅ns ſc̅os ſuos ꝓbat et coronat
ꝑcipue ſc̅m lucianu̅ p̅rbm cuius op
a ac ſollepnia celebram᷒ q̅ d̅u ad
oratur in terris a d̅no magnificat̅
in celis· Digne igit̅ pat̅ et filio et
ſpu̅i ſc̅o carmina ſc̅a canere debe
m᷒· q̅ famulum ſuu̅ lucianu̅ tanta
pulcritudine dignat̅ eſt coronare
cui eſt gl̅a et poteſtas et imperiu̅
in ſc̅la ſc̅loꝝ. am̅